

התודה היתה באה

פרק שמיני מנחות

ע.ח.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה חזר ויבי
עמו: עמו: דגדג ל"ל ומבי
מקום מקום: (ד"ה כי יטנו) וי
כל הכה שהחמץ ממנו על
המזה מה שזו אינו יומד:
(ד"ה מביטלים וי) כי
קודם שחמץ מ"ה נידרת שח
ידוע ומה נמלל לפני ידות
מביטורן כי שערך קצין
מה שערות עשרה קצין
שש שערות פ' ששים
ממדות איפה שש
שערות קצין עשרה
עיו למצא ל' יום פ' שש
שערות וסני שלשי שערן
ל': (ד"ה ולגרעיהו וי)
וחזי לרעהו לרשח חמץ:

מוסף רש"י

שלמיו לרבות שלמי נזיר.
למידת לחמי חודה לעשרת קצין
ירושלמיות ולחצי לוג שמן ושיהיו
צאות עשר (לעיל עו. בכת"י).

רבינו גרשום

תהינה כתבים" שניה ובריא.
א"ע דרכים שהיו ענין
אליהן לתורה דאיתו ענין
לנוסו
תיכבש ענין ששונות תהו ענין
לתורה: למרות דאיתו חזק
דמא תהינה רשפי הלחם
דמא כתוב ורשפי לחמך
תודה: וכי דבר הלמד בהיקש
חזק ונולמד בהיקש. חזק
עצמו אל כתוב הלא אלא
גמרינן הלמד הלחם מה לחמן
עשרון לחלה אף כאן נני
חזרו ונלמד דנגז חזק הבא
מצה: אל הימנו דבר אחר
אזר. כלומר אל גמרינן לח
חזק מדבר אחר חזק הלחם
לגמיר לזל גמרי מניה אלא
עשרון לחלה דכתיב ביצואל
מה שאתה מביא ממקום אחר
כזה. והוה דבר אחר דגמרי
חזק ממחזק עצמו דכתיב
תהינה חזק ממני וידין. ודבר

יוד יליף ומסוה הכי לא היה
 היקש: לא חמור דאמר ר' הוה
 היקש. היכי תמאן ומלמד:
 תביאר וביאוריה לא היה צריך
 למכתב כי שתי הלוחות הללו
 כמאן דכתיב הכא לכל גלבי לחמי
 דהיה תביאר שכל מה שאתה
 [מביא] תביא כהוה שצריך לחלל
 ומהימנו למד הכל לא מדרב
 אחי לא היה היקש: אימא
 אנאנו מדינאשי. שמי שקורש
 עגול כמי שחלל היתני לחמי
 שמי: וכי מה למדנו לבנינו
 משום המשוה אותו. כלומר
 מה קרבן יחידי בני ששביל
 משיחת אביהן: מביא חטובו
 ככה הדיוט למשחשח דכ"כ

להמשחו היינו מלואין: ומה המשחו דכ"ג רבוכה. דכת' מורבכת תביאנה: אף חינוכו דכהן הדיוט דבניו הדיוטין רבוכה. וחינוכו היינו מלואין שלהן. וכהן הדיוט ביום חנוכו

חממי תודה: קפיוז. חלאי קבים:
מרצה מן תהיינה וצפרשה כחז
קש חוזר ומלמד צהיקש. (ד) דחמך
ה מן היקישא דלחם לחם: חוזר
גד חמך הצא מלה: הימנו ודבר

[illegible][illegible]

חד הוא אלא שזה נכלל זה
 ש'סרי ובראשית (ס) זאת מורה
 קבין יבשראמיות. שהן ב' ידות
 (ד) ולרבינו שמן. לפי שבמורה
 (י) ב' בתוך כלל היה צד מן
 מה שאמור בענין. הואיל והקוש
 שבמורה מ"ל מות: מ"י תלמוד.
 ב' מלוא. במורה דהיינו חלות
 בקרוביקי מלוא להביא איתקש
 בהן מלוא והקוש לחם מ"י:

רצ"י בת"י

[illegible]

אמר רב יצחק בר אבדי
דמשמע אתצילו קא
אחר כה דאי אשתי הלחם
עשרונים כתיב ופריך ואימא

ובדמי' תהי'נה כתיב
ומר רבא בעשרונות
עשרה לחמץ עשרה
חלות לחם חמץ כנגד
דבר הלמד בהיקש
ימנו ודבר אחר הוא
אלא הוי היקש הניחא
היקש אלא למ"ד הוי
ר' תבאיא כרואי הוה:
באין כמצה שבתורה:
ז' "עירות היתה באה
תורה חלות ורקיקין
שרה קבין י' ירושלמית
עורין: ג' מנא ה"מ
רב חמא בר גוריא
מצות אשר לפני ה'
חלת לחם שמן אחת
חלות חלות ריק
ו לאו רבוכה מתקנף
אנחא ממשחא אלא
ז' כסרא דמשחא דרבי
ז' ובניו אשר יקריבו
וכי מה למדנו לבני
מקיש חינוכו להמשחו
מ חינוכו רבוכה אמר
מתקרב לעבודה צריך

אחת להמשיח ואחרי
אשי אמר שלש ולא
כשהוא כהן הדיוט;
כשהוא כהן הדיוט;
שתי ידות במצה
בנן ישלמיו לרבות
ירושלמיות ולרביעית
מור בענין ת"ל מצות
ב פפא דבר שנאמר
דלא נאמר בו מצות
ע מצות כלל חלות
אין בכלל אלא מה
אין מיד אחרתא לא;
מתני'

דְּהֵי עֶשְׂרוֹן לַחֵלֶּה וְעוֹד יֵשׁ לִפְרֵי
גִּפְתִּייהוּ: **אָחָת** לַחֲמִשָּׁהוּ לֹחַ
חֵיִל אָמַר שֶׁלֹּם דְּמַמִּיק בִּשְׁלֹם
לַעֲבֹדָת כִּיֹּם הַדְּיוֹט וְאִחֲתָּהּ בִּשְׁלֹם
שַׁעֲמָה דְּהוֹן הַיִּפְּיוּרִים (ד) לִדְבָרָא
דְּהֵא קֶרֶבֶן יִיחַד אִין קֶרֶב דְּיוֹם
אִירַע פִּסְלוֹ בִּזְכֵּן גְּדוֹל בְּמֵה מִן
מֵה שְׁבַפְרֵי. כֻּלָּ מִקּוֹם שִׁישׁ
רַחֲמָנָא לִנְמַנְחָה בִּזְכֵּן שֶׁלֹּם אִירַע
דְּהוֹה כֻּלָּ וּפְרַע מִשְׁמַע

רצ"י בת"י

[illegible]

ב. פירוש יו"ד יתירא דריש
שכל שאתה מציא ממקום
ממכתב יו"ד דהא שמים שני
ומשני אמר רבא בעשרונות

כֹּה־נִשְׁאָר פִּי כְדֹרְשֵׁי מֶה כֹּה־נֶאֱמָר
וְהַזְכּוֹנֹת כִּמְצָא בְּסֶפֶר מוֹדֵה
(סִי) קִפְיוֹ אֲמַר רַבָּא וְהִי
יִחָזֵק תַּהֲיִינָה עֶשְׂרֵה דְּבָר
סֵל לְלֹא כְּמִיד בְּהוּ כֻּלָּא
יִצְרַח הַכְּתוּבָה וְגַרְסֵי אֲמַר רַב
זְבִידִימִי תַּהֲיִינָה כְּמִיד וְסוּל
עֲלֵה לְמַעְלָא לְמַעֲשׂוֹי וְלִמְדֵי אֲלוֹ
עֲשֻׂרִים וְאִין הֵלְלוּ שֵׁי
מִיחֵה קֶשֶׁה כִּיּוֹן לֹא כְּמִיד
הֵייתִי יוֹדַע לְעִנּוּן מֶה אֲמַר
שְׂמֵתָה מִצִּיא מִמְּקוֹם אַחֵר

[illegible]

ר אהרן פ' קוננו' לומר פ'ן
 שכתב גענו' פ'ן מן שלמד
 ונקאל' אל גענו' פ'ן גענו' ו
 ופ'תיה (פ) דמשמע
 [ו] אדמו' קאל וכל' גמר
 פ' הלח' דשקרו' אל וכל' חלה
 וק'ס אלו ויסל ואל' ואל' על
 גענו' אלו ויסל דר' עק'ס
 אל' אלו ור' מבי' מבור' ש
 ש'ס הלח' ור' עשר' גענו'ס
 ה'ס אלו וק'ס גמר ור' פ'ן
 גירסא' דלעיל' אל' אלד' גירסא'
 ד'ס פ'תיה' אל' וס'ן וס'ן
 (מס. מ.) פ'ן קוננו' וס'ן
 אל' למד' מ'סרו'ת מעשר ג'ס'
 ד'ס הלח' ג'ס' חשי' כחבו'
 ש' קד'ר' ג'ס' הלח' ג'ס' כחבו'
 ש' ק' א' ור' ור' ש' י'
 ופ'תיה' ש'ק'סא' דש'י' הלח'
 ש'ס חול' אלו ש'ס ככתיב'
 וכו' לעבוד' כ'ן גרל' מ'ר ג'ר
 אל' הלח' דלח'ס א'ס'ת ג'ס'ן
 א'ס'ת דלח'ס ור' מ'סר'ס'ס'ס'
 ור'ס כ'ס'ן גרל' אלו מ'לח'ס א'ס'
 קמא' דיומא' (ד' פ' ג') אל' א'ס'
 ור'ס ש'ס'ן ל'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 פ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 פ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 פ'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'

זכא

עלי לא גרסין קפוא אמר רבא
 דהמנה בדיקסן. והבי קייל
 מעבר אמר נפקא ליה דמנה
 תיבתא דלא חסדא ויהיב ליה
 מהדדי צדיקס דההוא הוה יקס
 נשקין לתלמי דמניי צדיקי
 אהר. והיקס חסדא מהונו
 צדיקו ריבויא הוה דמנה דהנה
ג' פסולות. שהי צימי משי:
 א. **שני ידוע**. שחלקים של מנה
 ש קצין שני ידוע לומר: **שן שן**
 ויהיו לאו היינו רבוב. דמוסין
 ללמוד. **למשהו**. כלומר
 משהו ומלואים ויהיו חסד
 לחסד לחסדו כהן הדיון

ומה [יב]. קא צעי אס אירע פיסול
צומו חצי לוג חוזה חציו לרבוכה
צו וצמירות דהוי צה חלות ורקיקין
וסל מלות: לאפוקי רבוכה דלא
ל סנה סל מלות כו'. דצמיר כתיב:

עין משפט
נר מצוה

א' א מ"י פ"ט מהל' מעה"ק
הלכה כג:
ב' ב מ"י פ"ה מהל' כלי
המקדש הלכה יז:

תורה אור השלם

1. על חלת לחם חמץ
יקריבו קרבנו וגם זבוח תודת
תשליח;
2. וקראו לו זכור
המצות אשר לפני
י' לקח חלת מצה אחת
והחלת לחם שמן
ורקיק אחד והשם על
החלתים ועל שוק המזין;
ויקרא בו זכור
3. זה קרבן אהרן וכו'
אשר יקריבו לו ביום
ההמשח אתו עשירית האפה
לחלת מנחה תמיד ממציתיה
בבכר ומצחיתיה בקרב;
ויקרא לו זכור

שיטה מקובצת

- (6) וְרִיקָן רִבּוּכָה: (7) כְּמֵצָה
 (8) שֶׁבְּחִדְיָה: (9) יִרְשָׁלַיִם:
 (10) מֵאֵי יְהוּדָה וְלֵאמֹר:
 (11) לְבִינֵי מִיָּם: (12) רִבּוּכָה אֵל:
 (13) מִיָּד רִבּוּכָה: (14) מִיָּד מִיָּד
 (15) וְלִבְנֵי הַדְּרוּסִים: רִבּוּכָה
 (16) מֵלֹאִים יוֹם חִינּוּ הָאֵל
 (17) מִשְׁקֵשָׁה אֶת מִרְמָה חִינּוּ
 (18) וְהָיוּ כִּלְלֵי (לְמִעֻלָּאִים)
 (19) שְׂרִידוֹת הָיוּ כִּלְלֵי וְרִבּוּכָה
 (20) דְּרִישׁ יוֹלָם כֶּשֶׁם שֶׁאֵתָּן
 (21) מִבְּרִיבֵל כִּי בְנֵי רִבּוּכָה
 (22) יָצְאוּ אֶתָּה אֶתָּה רִבּוּכָה לֵאמֹר
 (23) בְּנֵי רִבּוּכָה (אֶמַּר אֲמִיר) וְכִי
 (24) מִלְּהֵטָה אֶתָּה אֶתָּה לִכְבֹּד
 (25) מִלְּשֵׁרֶשׁ אֶתָּה בְּנֵי עֲמֹר
 (26) וְלִבְנֵי בְנֵי עֲמֹר דְּרִאמִּי
 (27) הַחֲכֵלֵל: (28) וְהָאֵל
 (29) מִלְּשֵׁר (כִּי) מִלְּשֵׁר לִבְנֵי
 (30) תִּפְלֹשׁ: (31) וְרִבּוּכָה
 (32) אֶתָּה אֶתָּה בְּנֵי מִשְׁעֵה
 (33) תִּתְּנֵנָה אֶתָּה וְלִבְנֵי הָאֵל
 (34) מִקְשֵׁי

[illegible][illegible]

וכ' בכל יום, אם חלת לחם שמן נמי. עירק מילואן רבוכה: המתקרב לעבודה תחילה מאחר שנמשח. אחת להמשהו בשמן ואחת לחינוכו: הא לא עבד עבודה מעולם כשהוא כהן הדיט בי"א. א' לחנוך תחלת עבודה מעולם. וא' לחינוכו אחר שנמתנה כהן גדול וא' להמשהו: שלמים על ובח הרת שלמים. לרבות שלמי יו"ד לעשת בקין ודושלמיו. שכן שני ידות של מצה של הרה לפי שאם בניר אלא חלות וריקין: ורביעית שמן. לפי כבודיה היה חצי גול שכן חצי חלות לרקיין חצי ורביכיה וכאן בניר שאין רבוכה דיו רביעית: יכול לכל מה שאמרו בנינן. הוציל הקיש שלמי יו"ד למצה של חלה כדל כ' מניין של מצה חלי: מאי חלתמדא. אקמ מעטו מצמות: אמר רב פפא לרב שזאמר בר ברוך מצות. בתרה מקיש אותו והיינו חלות וריקין ורביכיה חלות עשות חלות בשמן רבוכה לא חלי: אמר רבא: